

Tudi to je ena od neresenih zadev, ki žuli prebivalce Ljubljane in še zlasti prebivalce občine Center: neurejene prometne razmere

– posebno področje aktivnosti SZDL mora biti skrb za vsestransko povezavo delegatov in delegacij (še posebej delegacij za SIS) s krajevno samoupravo, skupščino in svetom KS ter hkrati uveljaviti zbere občanov za pomembnejše razprave in odločanja. Usposabljanje delegatov mora postati stalna naloga SZDL.

– skupno razreševanje stanovanjsko-komunalnih vprašanj s hišno samoupravo in samoupravnimi organi KS ter hitrejše odpravljanje nastalih problemov;

– upreti se slehernemu poskusu nepotrebne administriranja v KS s poskusom, občinske in mestne uprave, da preko tajništva KS uveljavi KS kot transmisijo občinske uprave – ta mora biti v pomoč krajevnim skupnostim;

– dogovoriti se natančno in v najkrajšem času za ustrezno financiranje potreb KS (predvsem za delo družbenopolitičnih organizacij, družbenih organizacij in društev), hkrati razrešiti vprašanja enotnega razreševanja teh in podobnih vprašanj v mestu in občini, vprašanja delovne skupnosti zaposlenih v KS in ne na koncu uveljaviti poenostavitve pri delu krajevne in hišne samouprave (predpisi!) ter pri oblikovanju planskih aktov v KS;

– SZDL je dolžna, da okrepi delo na razvijanju solidarnosti in tovarištva med ljudmi v KS ter solidarnostnega reševanja skupnih nalog v občini in mestu. K temu moram dodati še dve pomembni komponenti: okrepitev dela pri podružbljanju SLO in DS in utrjevanju mednacionalnih odnosov

utrjevali vlogo krajevne skupnosti in občine, kot politično – gospodarske enote. Zagotoviti bomo njen celovit razvoj in napredek.

Poleg navedenega bomo v letu 1987 namenili več pozornosti še naslednjim dejavnostim in področjem dela:

1. aktivnejši odnos do reševanja konkretnih problemov v posameznih okoljih, delovanja krajevnih skupnosti v občini Ljubljana Center in programa aktivnosti za večje uveljavljanje delegatskega in skupščinskega sistema v občini Ljubljana Center v okviru nadzorne vloge SZDL;

2. oceni delovanja in uveljavljanju delegatskega sistema ter usposabljanju delegatov, ki smo jih izvolili na volitvah 1986;

3. aktivnostim mladih z ustvarjanjem pogojev za njihove kreativne dejavnosti v okviru mladinske organizacije in uresničevanju programa Odbora za pripravo aktivnosti ob Tednu otroka;

4. spremljanju, razvijanju in predvsem pa uresničevanju svobodne menjave dela na področju zdravstva, socialnega varstva, sistema vzgoje in izobraževanja in ostalih oblikah ter področjih družbenih aktivnosti;

5. doslednejšemu, hitrejšemu in celovitejšemu uveljavljanju družbeno-ekonomskih odnosov in organiziranosti na področju stanovanjskega in komunalnega gospodarstva ter ostalih področij SIS za materialno proizvodnjo;

6. večji skrbi za varstvo okolja, urejanju prostora in prometni ureditvi ter problematiki ekologije na vseh področjih s poudarkom na večjem uveljavljanju odgovornosti vseh nosilcev znotraj programa »Ljubljana 2000«;

7. utrjevanju in razvijanju koncepta splošne ljudske obrambe in družbene samozastite, nadaljevanju podružbljanja SLO in DS, nameniti večjo pozornost usmerjanju mladih v vojaške poklice, ažurno dograjevanje obrambno varnostnih načrtov, krepitev in uresničevanju vloge CZ in NZ, sodelovanje

(predvsem v KS, kjer so delavci na začasnem delu v Ljubljani);

– v programu in v samem delu občinske konference je tudi v smislu priprav na volilno-programsko sejo jeseni leta 1987 potrebno pričeti s temeljito kadrovske in organizacijske obnovo organov, v skladu s politiko in dogovori RK SZDL pa tudi število le teh prilagoditi našim potrebam. Racionalizacija in selekcija naj ne bo opravljena na račun slabšanja in krčenja vsebine dela OK SZDL temveč na račun metod dela, ki so predvsem v delu sekcij, programskih sej, posvetov, razgovorov in ki nam jih bodo narekivale pobude in interesi delovnih ljudi in občanov ter vsebine programov DOD, DPO in Sob;

– dosledno uveljavljati frontno vlogo SZDL v skladu z izhodišči ustave, statuta SZDL in v smislu stališč tega gradiva, predvsem pa uresničiti svojo nadzorno funkcijo v delovanju delegatskega sistema, uprave, izvršnega sveta in Sob;

– preko pobud iz KK SZDL in drugih sredin v občini bomo dosledneje kot doslej v organih OK SZDL spremljali in reagirali na aktualno družbeno dogajanje v občini in mestu in republiko ter tako oblikovali vsebino dela OK SZDL, hkrati pa seveda skušali preko odgovornih institucij tudi razrešiti eventualna vprašanja. Predsedstvo OK SZDL bomo konkretno zadolžili za neposredne naloge v krajevnih skupnostih in obnovili metode rednih obiskov in razgovorov v KK SZDL na terenu.

in izvajanje aktivnosti NNP 87 z nazivom »DOD v SLO in DS«;

8. nadaljnji krepitev učinkovitega sistema informiranja delovnih ljudi in občanov. To bomo dosegli med drugim z vsebinskim dograjevanjem glasila »Dogovori« in vključevanjem ostalih informacijskih medijev v občini in mestu;

9. širjenju vseh oblik prostovoljnega dela na vseh nivojih s poudarkom na širjenju kroga aktivistov;

10. negovanju in razvijanju tradicij NOB in naše ljudske revolucije, še zlasti krepitev bratstva in enotnosti. Še posebej bomo okrepili pozornost do razvoja mednacionalnih odnosov v državi in jih utrjevali ter razvijali v skladu z izhodišči naše ustave in revolucije;

11. nadaljevali bomo z že tradicionalno akcijo »Revolucije še traja, kje je naše in moje mesto v njej«. Ob občinskem prazniku bomo skupno z družbenopolitičnimi organizacijami izdali knjigo »Hiša pod gradom št. 1«.

12. sodelovanje in povezovanje z mestom in republiko pri usklajevanju aktivnosti preko MK in RK SZDL;

13. krepitev odnosov z društvi naših delavcev na začasnem delu v tujini in razreševati vprašanja v zvezi z vračanjem in zaposlovanjem delavcev v domovini;

14. nadaljevanju prijateljskih odnosov s pobratenimi občinami in mesti (Reka, Delnice, Bijelo Polje, Murska Sobota in centrske občine glavnih mest republik in pokrajin).

Občinska konferenca SZDL je nosilka izhodišč za pripravo programov organov, koordinacijskih odborov, svetov akcij in drugih organiziranih oblik delovanja družbenopolitičnih organizacij. Programi ne smejo in ne morejo biti statični, temveč jih bomo morali, s stalnim spremljanjem življenja na terenu in celotne družbenopolitične skupnosti, sprotno prilagajati in probleme konkretno reševati v okviru samoupravno usklajenih dogovorov med delovnimi ljudmi in občani.

OCENA REFERENDUMA ZA IV. SAMOPRISPEVEK V OBČINI LJUBLJANA CENTER

Nezadovoljstvo in nezaupanje v celoten program

V oceni referenduma je med drugim zapisano, da bi morali razpravo o IV. samoprispevku v Ljubljani in občini Ljubljana Center začeti že ob sprejemanju ljubljanskih srednjeročnih planskih dokumentov. Razprave v forumih socialistične zveze, občine in mesta, pa so se pričele šele v drugem četrtletju lanskega leta.

V vodstvih družbenopolitičnih organizacij in družbenopolitičnih skupnosti na nivoju krajevnih skupnosti, občine in tudi v mestu smo se zavedali, da se odločamo za akcijo v bistveno težjih pogojih kot pred petimi leti, ko smo se odločili o III. samoprispevku. Takrat smo v občini beležili nekaj manj kot 83-odstotno udeležbo (sedaj 70,2%), na glasovalnih mestih in 57,5 odstotka odločitev za III. samoprispevek (sedaj 33,47%). Na slabšo odzivnost so opozarjali že rezultati zadnjih volitev, kjer pa smo ob boljši udeležbi vsekakor še zabeležili povsem solidno odločanje za kandidatne liste. Gre skratka za splet več vzrokov, vsekakor pa drži, da je glasovanje proti IV. samoprispevku posledica skupnega seštevka in učinkovanja mnogih okoliščin med katerimi ni najmanjša prav vpliv premalo učinkovitega, poglobljenega in intenzivnega družbenopolitičnega dela na nekaterih področjih življenja v občini in še posebej v posameznih sredinah.

Preцениli smo ekološko zavest

Podcenjevali smo napovedi v političnem delu, šli smo v akcijo ob neizdelanih predpostavkah in strokovno nezadostnem programu, nismo dovolj poznali dejanskega razpoloženja in hotenja občanov in pri vseh vrstah aktivnosti nismo dovolj upoštevali pripomb iz javne razprave, še posebej tistih, ki so dvomili v upravičenost reševanja ekoloških problemov s samoprispevkom. Preveč smo gradili na ekološki zavesti Ljubljancem, ki še vedno ni takšna, da bi zmogla obvladati vse pomisleke, očitke in tudi nasprotovanja posameznim delom programa. Še posebej izrazito pa je bilo nezaupanje do izvajalcev s področja komunalne infrastrukture. V javnih razpravah je bilo vse preveč stereotipnosti, neživljenjskega prevredovanja informacij pa tudi nedorečenosti in protislovnosti. Metode političnega delovanja nismo dovolj prilagodili zahtevam časa.

Pomisleki so bili razvidni že iz prvotnih razprav, ki so se strnile na seji občinske konference 26. junija. Prvotna zamisel programa je bila preobsežna in že v prvih političnih razpravah je prišlo do ostrih reakcij, na podlagi katerih so sestavljali programa brez posebnih obzlogov skrčili predloženi možni program. To pa je vrglo dvom tudi na utemeljenost nekaterih drugih delov programa. Pri našem političnem delu sta torej manjkala dva pomembna elementa, to je zaupanje v strokovne službe in prepričanje, da je program dobro izbran in strokovno utemeljen.

Kratek čas za razpravo

Čeprav se je javna razprava začela že junija, se je v strnjeni obliki odvijala šele v septembru. Zmanjkovalo je časa za spodbujanje in razširjanje razprave v sredine, ki so se slabo vključevale, še bolj pa nam je zmanjkovalo časa, moči in volje za neposredne dialoge in stike s čim širšim krogom ljudi.

O propagandnem delu velja mnenje, da je bilo tako po oblikovni kot po tehnično organizacijski strani najmanj kvalitetno in v primerjavi z dosedanjimi tovrstnimi akcijami ob referendurnih najmanj učinkovito. Mestno središče je bilo pred referendumom in med njim puščeno in je kazalo vse kaj drugega kot podoba prizorišča, ki je pomembno za odločanje Ljubljancem. Propaganda ni bila zasnovana na načelih sodobnega marketinga in kot taka ni imela možnosti, da bi s svojo prodornostjo prodrla v zavest in »pod kožo« slehernega občana.

Vrsta vzrokov za negativni izid

Ob ugotovitvi, da program samoprispevka očitno ni bil tak, da bi vzbudil pozornost slehernemu občanu, velja omeniti še več vzrokov, ki so vplivali na izid referenduma. Med njimi naj nave-

demo nezadovoljstvo občanov z razreševanjem stanovanjsko-komunalnih vprašanj; nezadovoljstvo z delom in storitvami komunalnih organizacij; nezadovoljstvo z delom izvršilnih in upravnih organov, ki se po mnenju občanov neustrezno obnašajo do njihovih pobud in predlogov; občani so opozarjali na neuresničene obljube posameznih institucij, še posebno tistih, ki so odgovorne za urejanje prostora, komunalne in mestne infrastrukture; občani niso zadovoljni z možnostmi za dejansko izražanje predlogov in možnostmi odločanja preko delegacij v delegatskem sistemu. Menili so, da je še vse preveč administriranja, neustreznih rešitev in potez, zlasti še tam, kjer so močno prizadeti, to je na komunalnem, energetskem, stanovanjskem in drugih področjih; ljudje so menili, da se sredstva, ki jih zberejo z davki in prispevki neracionalno in neustrezno trošijo; občani imajo vrsto pripomb na prepočasno reševanje splošnih družbenih vprašanj, nezadovoljni so z inflacijo, vsakodnevnimi podražitvami in z dejstvom, da se mnogo stabilizacijskih ukrepov in potez ne uresničuje ali pa se uresničujejo s prevelikimi zaostanki.

Drugi del vzrokov kaže na premajhno vpetost SZDL med ljudmi in to na vseh ravneh. To pomeni, da ocena političnega razpoloženja do samoprispevka na terenu ni ustrezala dejanskemu razpoloženju ljudi.

Tretji vzrok je v premajhni enotnosti akcije v Ljubljani. Če smo bili v organih – od krajevnih do občinskih, enotni pri sprejemanju stališč in ocen, pa to ne velja za obnašanje in enotnost v mestu in strokovnih institucijah. Ta neenotnost se je med ljudmi kazala v omahovanju pri obrambi doseženih uspehov v našem razvoju, še zlasti ko je šlo za nedvoumne dosežke prejšnjih treh samoprispevkov. Kazala se je pri premalo prepričljivi argumentaciji o smotnosti četrtega samoprispevka. Značilno je, da so posamezni upravni organi in predstavniki komunalnih organizacij šli med ljudi šele na izrecno zahtevo organov družbenopolitičnih organizacij občine in mesta. Organi nekaterih institucij pa so stali ob strani.

Osvoboditi se moramo forumskega dela

Poleg drugih vzrokov moramo odgovor na rezultate referenduma iskati pri sebi, v družbenopolitičnih organizacijah, v našem delu in zavzetosti političnih aktivistov v posameznih okoljih. Imeti bi morali stalen in neposreden stik z ljudmi v hišah in med delavci v združenem delu. Nezaodstna je bila tudi vpetost delegatov v politično življenje. Upravičeno so pripombe občanov, da so delegatske poti marsikje pretrgane. Proučiti moramo idejno in akcijsko enotnost in se osvoboditi forumskega načina dela in razmišljanja, najti moramo pot med ljudmi in vrniti omajano zaupanje. Problem varstva okolja in komunalne infrastrukture ni rešen, potrebno se ga bo lotiti čim prej in zato morajo v skupščini in izvršnem svetu občine in mesta Ljubljane ponovno pretehtati razvojne programe občine in mesta.

Od izvršnega sveta, upravnih organov, inšpekcijskih služb in drugih institucij moramo zahtevati, da proučijo svoje delo in odgovornost. Zavzeti morajo odgovoren odnos do konstruktivnih predlogov, pripomb in kritik, ki jih naslavljajo delovni ljudje in občani. Potrebna je tudi povečana odgovornost vseh, ki so zadolženi za varovanje okolja. Zaostriti je potrebno kolektivno odgovornost organizacij združenega dela s področja komunalne. Proučiti je potrebno obnašanje in zavzetost vseh, ki so neposredno sodelovali pri pripravi samoprispevka, to so komunalne, finančne, planske in druge institucije. Na področju komunalne in stanovanjske politike moramo nadaljevati z integracijo in povezovanjem, lotiti se vprašanj prostora in drugih nalog.